

Introducció a la Macroeconomia · M1 · 2016-17
Preguntes de múltiples opcions de la Llista d'exercicis 4

1. Segons la dicotomia clàssica, una reducció de l'estoc monetari causa
 - (a) una reducció de la taxa d'interès real.
 - (b) una reducció de la taxa de canvi real.
 - (c) una reducció del PIB real.
 - (d) Cap de les anteriors

2. Que el diner es consideri neutral a llarg termini vol dir que
 - (a) la llei d'Okun és invàlida a llarg termini.
 - (b) la política monetària pot sempre neutralitzar un pertorbació negativa d'oferta.
 - (c) l'equivalència ricardiana crea inflació a llarg.
 - (d) Cap de les anteriors

3. Adoptant la versió de l'equació quantitativa on les variables s'expressen com a taxes de variació, si l'estoc monetari roman constant i l'índex general de preus puja, aleshores
 - (a) el PIB real necessàriament augmenta.
 - (b) si el PIB real es manté constant, la velocitat de circulació del diner ha disminuït.
 - (c) si el PIB real es manté constant, la taxa de variació de la velocitat de circulació del diner és positiva.
 - (d) Cap de les anteriors

4. Quina política pot neutralitzar l'efecte sobre la taxa d'inflació d'una reducció en la població que no afecta l'ocupació?
 - (a) Una política d'oferta
 - (b) Una política monetària contractiva
 - (c) Una política fiscal expansiva
 - (d) Cap de les anteriors

5. Segons l'equació quantitativa, si $V = 2$ i $M = 400$, llavors
 - (a) el PIB nominal no és 800.
 - (b) $P = 8$ si el PIB real és 100.
 - (c) el PIB real és superior a 100.
 - (d) Cap de les anteriors

6. La resta del món acaba d'entrar en recessió, fent així que el PIB exterior caigui. És versemblant que això causi, a l'economia domèstica
 - (a) una pujada de la taxa d'inflació i del PIB real.
 - (b) un augment de la taxa d'inflació i una caiguda del PIB real.
 - (c) una caiguda de la taxa d'inflació i del PIB real.
 - (d) una caiguda de la taxa d'inflació i una pujada del PIB real.

7. Les decisions sobre impostos indirectes (com l'IVA) són un exemple
 - (a) d'una política d'oferta.
 - (b) d'una política monetària.
 - (c) d'una política fiscal.
 - (d) Cap de les anteriors

8. El banc central pot proveir liquiditat
 - (a) duent a terme una operació de mercat obert on el banc central ven actius financers.
 - (b) augmentant el coeficient de reserves.
 - (c) apujant el coeficient de liquiditat.
 - (d) duent a terme una operació de mercat obert on el banc central compra actius financers.

9. El govern vol compensar l'efecte sobre el PIB real d'una contracció de la funció OA aplicant una política fiscal. La política fiscal apropiada per aconseguir l'objectiu
 - (a) desplaça la funció DA cap a la dreta.
 - (b) desplaça la funció DA cap a l'esquerra.
 - (c) desplaça la funció OA cap a l'esquerra.
 - (d) Cap de les anteriors

10. Quan el banc central ven actius financers,
 - (a) la taxa d'interès nominal tendeix a caure.
 - (b) la liquiditat tendeix a incrementar-se.
 - (c) el multiplicador monetari augmenta perquè la venda fa créixer tant el coeficient de reserves com el de liquiditat.
 - (d) la taxa d'interès nominal tendeix a pujar.

11. En què es diferencia el canal de transmissió de la política monetària a través de la taxa d'interès del canal a través de la taxa de canvi?
 - (a) El primer afecta la despesa del govern i el segon afecta les exportacions netes.
 - (b) El primer afecta la inversió privada i el segon afecta la despesa del govern.
 - (c) El primer afecta el consum i el segon afecta les condicions creditícies.
 - (d) Cap de les anteriors

12. Quina afirmació no és certa?
 - (a) El banc central afecta directament M_0 .
 - (b) El multiplicador monetari lliga M_0 amb M_1 .
 - (c) Un increment en el coeficient de reserves redueix el multiplicador monetari.
 - (d) El BCE estableix el valor de l'Euribor mitjançant subhastes.

13. Emprant la versió amb taxes de l'equació quantitativa, si la velocitat de circulació del diner no canvia,
- i si el PIB nominal tampoc no canvia, aleshores la taxa d'inflació és aproximadament igual a la taxa de variació de l'estoc monetari.
 - la taxa de variació del PIB nominal és sempre positiva.
 - i si l'estoc monetari es manté constant, aleshores la taxa d'inflació és aproximadament igual a la taxa de variació del PIB nominal.
 - i si la taxa d'inflació és zero, llavors el PIB nominal roman constant.
14. Una política monetària contractiva pretén
- reduir la taxa d'interès real.
 - incrementar la taxa de canvi real.
 - reduir la taxa d'inflació.
 - Cap de les anteriors
15. L'evidència empírica suggereix que la persistent monetització del deute públic tendeix
- a incrementar la taxa d'inflació.
 - accelerar els processos de desinflació.
 - a causar deflació.
 - Ni (a) ni (b)
16. Quina opció no representa un exemple de política de demanda?
- Una operació de mercat obert expansiva
 - Programes de reciclatge professional per a aturats
 - La reducció del subsidi d'atur
 - L'augment de les taxes impositives
17. Monetitzar el dèficit públic vol dir
- apujar els impostos ara amb el propòsit de reduir-los en el futur.
 - que el banc central està executant una política fiscal expansiva.
 - que el banc central està implementant una política monetària contractiva.
 - Cap de les anteriors
18. La regla de Taylor és un exemple de
- regla de política fiscal.
 - regla de política monetària.
 - regla de política d'oferta.
 - Cap de les anteriors
19. Combinar una política fiscal expansiva amb una política monetària contractiva
- sempre fa créixer la taxa d'inflació.
 - pot deixar la taxa d'inflació inalterada.
 - sempre fa caure la taxa d'inflació.
 - Cap de les anteriors
20. Quin és l'efecte immediat previsible sobre l'equilibri macroeconòmic de dur a terme, de manera simultània, una política fiscal contractiva i una política d'oferta?
- La taxa d'inflació s'incrementa al temps que el PIB no varia.
 - La taxa d'inflació podria romandre constant mentre que el PIB podria reduir-se.
 - La taxa d'inflació disminueix però el PIB no podria mantenir-se constant.
 - Cap de les anteriors
21. S'ha observat un augment del PIB real i una reducció de la taxa d'inflació. Una possible explicació és que s'ha implementat
- una política fiscal expansiva.
 - una política monetària contractiva.
 - una política d'oferta.
 - Cap de les anteriors
22. La lluita contra l'estagflació pretén
- augmentar el PIB real i reduir la taxa d'inflació adoptant una política monetària contractiva i una política fiscal expansiva.
 - reduir el PIB real i incrementar la taxa d'inflació per mitjà de polítiques d'oferta.
 - fer créixer el PIB real i fer caure la taxa d'inflació adoptant una política monetària expansiva i una política fiscal contractiva.
 - Cap de les anteriors
23. Quina variable està present en l'equació quantitativa?
- La velocitat de circulació del diner
 - La taxa d'atur
 - La taxa d'inflació objectiu
 - La taxa d'interès real
24. El propòsit d'una política fiscal expansiva és incrementar
- l'estoc monetari.
 - la taxa d'atur.
 - el PIB real estranger.
 - Cap de les anteriors
25. Quina afirmació no és falsa?
- L'objectiu final de la política monetària és perdre el control de la taxa d'interès nominal.
 - La taxa d'inflació és l'únic objectiu intermedi de la política monetària.
 - Establir reserves legals és un instrument de política monetària.
 - Les operacions de mercat obert no són un instrument of política monetària del banc central.

26. Quina afirmació no és falsa?
- El Consell General és el principal òrgan de decisió del Banc Central Europeu.
 - L'Eurosistema és exactament la mateixa institució que el Banc Central Europeu.
 - El Sistema Europeu de Bancs Centrals és l'autoritat monetària de l'eurozona.
 - El Comitè Executiu del Banc Central Europeu implementa la política monetària decidida pel Consell de Govern.
27. Un exemple de regla de política és
- la llei d'Okun.
 - la corba de Laffer o la regla del 70.
 - la regla de Taylor.
 - la corba de Phillips.
28. L'efecte expulsió té a veure amb
- directament, la corba de Laffer i, indirectament, el trilema de l'economia oberta.
 - la corba de Phillips.
 - ni (a), ni (b), ni (d).
 - l'equivalència ricardiana i el trilema de Rodrik.
29. Quina afirmació és certa?
- Un augment dels ingressos tributaris del govern per causa d'una pujada de les taxes impositives estimula l'activitat econòmica.
 - Menys despesa pública o més impostos tendeixen a reduir la demanda agregada.
 - Més despesa pública redueix l'activitat econòmica.
 - Només (a) i (c) són certes
30. Certa evidència empírica suggereix que el grau d'independència d'un banc central respecte del govern és correlaciona negativament amb
- la taxa d'atur.
 - la taxa de creixement del PIB real.
 - la taxa d'inflació.
 - Cap de les anteriors
31. La seqüència $\downarrow M0 \Rightarrow \downarrow M1 \Rightarrow \uparrow i \Rightarrow \uparrow r \Rightarrow \downarrow C \downarrow I \Rightarrow \downarrow DA \Rightarrow \downarrow Y$ representa el canal de transmissió de la política monetària que opera a través de la taxa d'interès.
- El pas $\downarrow M1 \Rightarrow \uparrow i$ no és correcte perquè, segons el model del mercat de liquiditat, una contracció del volum de liquiditat de l'economia mai no fa pujar la taxa d'interès.
 - El pas $\downarrow M0 \Rightarrow \downarrow M1$ és degut al multiplicador monetari.
 - La seqüència de l'enunciat descriu l'efecte d'una política monetària expansiva.
 - Cap de les anteriors
32. Segons l'efecte expulsió, un augment de la despesa pública tendeix a
- reduir la despesa privada (consum més inversió).
 - reduir la taxa d'interès nominal.
 - incrementar la taxa d'inflació i fer caure el PIB real.
 - Cap de les anteriors
33. Segons la regla de Taylor,
- el banc central ha de forçar la taxa d'interès real a caure per sota la taxa d'interès real d'equilibri de llarg termini si la taxa d'inflació es troba per sota de la taxa d'inflació objectiu.
 - el banc central ha de forçar la taxa d'interès real a pujar per damunt de la taxa d'interès real d'equilibri de llarg termini si la taxa d'inflació es troba per sota de la taxa d'inflació objectiu.
 - el banc central ha de forçar la taxa d'interès real a caure per sota la taxa d'interès real d'equilibri de llarg termini si la taxa d'inflació es troba per damunt de la taxa d'inflació objectiu.
 - el disseny apropiat de la política econòmica requereix disposar d'almenys tants instruments (independents) com objectius.
34. Les operacions principals de finançament (o OPF)
- són les taxes d'interès que fixa el Banc Central Europeu.
 - són també conegudes pel nom de "facilitats marginals de crèdit".
 - són un cas particular de la regla de Taylor.
 - constitueixen un instrument de política monetària.
35. La llei de Goodhart estableix que el disseny de polítiques econòmiques
- demana que es facin servir tants instruments com objectius s'assumeixen.
 - és sempre temporalment inconsistent.
 - s'enfronta als problemes generats per l'existència de retards.
 - Cap de les anteriors
36. Quina combinació de mesures no constitueix una política fiscal contractiva?
- La taxa impositiva es redueix i la despesa pública s'incrementa.
 - El banc central ven actius financers al temps que determina una disminució del coeficient de reserves obligatòries.
 - La taxa impositiva s'apuja i les transferències s'incrementen.
 - Cap de les anteriors

37. Quina afirmació no és falsa?
- Les polítiques que milloren la capacitat productiva de l'economia són els millors exemples de polítiques de demanda.
 - La política monetària és un exemple de política d'oferta.
 - Segons l'equació quantitativa, com més gran sigui el dèficit públic, més gran es tornarà l'efecte expulsió de la despesa privada.
 - La dicotomia clàssica expressa una visió sobre la relació entre variables reals i nominals.
38. La regla bàsica de política econòmica afirma que
- l'afirmació anterior no té sentit perquè ningú no ha definit mai cap regla bàsica de política econòmica.
 - la política econòmica basada en regles és millor que la política econòmica basada en mesures discrecionals.
 - les polítiques temporalment inconsistents no són creïbles.
 - Cap de les anteriors
39. Quina taxa d'interès no fixa el Banc Central Europeu?
- La taxa d'interès de la facilitat marginal de crèdit.
 - La taxa d'interès de les operacions principals de finançament quan aquestes s'executen mitjançant una subhasta de taxa fixa.
 - L'Euribor
 - Cap de les anteriors
40. Quina afirmació no és certa?
- Monetitzar el dèficit públic no vol dir que el govern augmenta les taxes impositives per a incrementar la recaptació tributària.
 - L'efecte expulsió té lloc quan el banc central compra actius financers.
 - Una política fiscal expansiva causa, almenys inicialment, un augment de la demanda agregada.
 - L'evidència empírica suggereix que, en general, com més gran és el grau d'independència d'un banc central respecte del govern, més petita és la taxa d'inflació de l'economia.
41. Quina variable no es menciona en la llei d'Okun, la corba de Phillips o l'equació quantitativa?
- El dèficit públic
 - La taxa d'atur
 - L'estoc monetari
 - La taxa d'inflació
42. L'equació quantitativa no està directament relacionada amb
- mesures de política fiscal contractiva.
 - la velocitat de circulació del diner.
 - el PIB real.
 - Cap de les anteriors
43. Les operacions principals de finançament (OPF) Banc Central Europeu són
- operacions de mercat obert.
 - facilitats permanents.
 - reserves legals.
 - un procediment d'absorció de liquiditat sota el control directe del Consell General del Banc Central Europeu.
44. Què és probable que causi estagflació?
- Una operació de mercat obert contractiva
 - Una política fiscal expansiva
 - Que tanquin el 30% de les empreses
 - Una pujada d'imposts combinada amb un increment de les transferències del govern a les famílies.
45. La combinació d'una política fiscal expansiva amb una política d'oferta,
- desplaça la llei de Goodhart cap a la dreta i, possiblement, belluga la corba de Laffer fins que interseca la corba de Phillips en el punt màxim de la llei d'Okun.
 - desplaça la regla de Taylor cap a la dreta.
 - es previsible que desplaci tant la funció OA com la funció DA cap a la dreta.
 - Cap de les anteriors, o fa pivotar la corba de Laffer al voltant del seu màxim, o monetitza tot el dèficit públic, o sempre és una política temporalment inconsistent, o contradueix l'equació quantitativa.
46. En quin cas totes les polítiques indicades modifiquen la taxa d'inflació en el mateix sentit?
- S'implementen simultàniament una política fiscal expansiva, una política d'oferta i una política monetària contractiva.
 - S'implementen simultàniament una política monetària expansiva, una política fiscal contractiva i una política d'oferta.
 - S'implementen simultàniament una política d'oferta i una política fiscal contractiva al temps que, assumint que el sistema canviari és de taxa de canvi fixa, el govern decreta una devaluació de la moneda domèstica.
 - S'implementen simultàniament una política monetària expansiva, una política d'oferta i una reducció dels impostos que paguen les famílies.

47. Quina política neutralitza l'efecte sobre la taxa d'inflació i sobre el PIB real d'un xoc positiu sobre la funció d'oferta agregada?
- Una política fiscal expansiva
 - Una política fiscal contractiva
 - Una política monetària contractiva
 - Cap de les anteriors
48. En el model d'oferta i demanda agregades, què pot neutralitzar l'efecte sobre l'equilibri macroeconòmic d'una estagflació?
- Una política fiscal expansiva
 - Una política monetària contractiva
 - Una política d'oferta
 - Cap de les anteriors
49. Una política fiscal expansiva pretén que augmenti
- l'estoc monetari.
 - la taxa d'atur.
 - el PIB real estranger.
 - Cap de les anteriors
50. Una política fiscal expansiva duta a terme al llarg del tram inflacionari de la funció d'oferta agregada
- estimula la producció i incrementa la taxa d'atur.
 - provoca una caiguda de la producció.
 - té un impacte negligible sobre la taxa d'inflació.
 - Cap de les anteriors
51. Una política monetària expansiva pretén
- reduir la taxa d'interès.
 - apreciar la moneda al mercat de divises.
 - reduir la taxa d'inflació.
 - Cap de les anteriors
52. La regla de Taylor
- és un exemple de política fiscal discrecional aplicada quan l'economia està en recessió.
 - és una mesura de política d'oferta.
 - és un instrument analític per a representar les decisions de política monetària d'un banc central.
 - Cap de les anteriors
53. La possibilitat de tenir una política que és temporalment inconsistent és el mateix que
- el retard de decisió en la implementació de polítiques.
 - la regla de Taylor.
 - el precepte de Tinbergen.
 - Cap de les anteriors
54. Quina afirmació no és falsa?
- La llei de Goodhart diu que l'estoc monetari és el principal determinant de la demanda agregada.
 - El debat "regles contra discreció" és el debat sobre si l'estagflació és combat amb polítiques d'oferta o amb polítiques de demanda.
 - La regla de Taylor estableix els canvis sobre la taxa d'interès real i la taxa d'interès nominal que ha de dur a terme el banc central com a conseqüència de canvis en la taxa d'inflació.
 - La corba de Laffer és la part de la corba de Phillips situada en la regió inflacionària.
55. Quin és un instrument de política monetària dels bancs centrals?
- El multiplicador monetari
 - El coeficient de reserves
 - El deflactor del PIB
 - La taxa d'inflació
56. Quina afirmació no és certa?
- El monetarisme és la doctrina segons la qual l'estoc monetari és el principal determinant a curt termini de la demanda agregada.
 - Hi ha una certa evidència empírica que suggereix que taxes d'inflació més baixa van associades amb bancs centrals més independents respecte del govern.
 - Parlar de la inflació com un impost vol dir que, inevitablement, una taxa d'inflació a l'alça causa un augment del dèficit públic.
 - A inicis d'abril de 2017, la taxa d'interès de la facilitat marginal de crèdit del banc central europeu és més gran que la taxa d'interès de la facilitat de dipòsit del banc central europeu.
57. Segons el model d'oferta i demanda agregades, què no pot causar, previsiblement, una reducció de la taxa d'inflació?
- Una reducció dels impostos que paguen els consumidors per la compra de béns
 - Quan el sistema és de taxa de canvi fixa, una revaluació.
 - La implementació de polítiques d'oferta
 - Una política monetària contractiva
58. Quina afirmació sobre l'equació quantitativa no és falsa?
- És un cas particular de la llei de Goodhart.
 - Fa referència al PIB nominal.
 - És la inversa de la llei d'Okun.
 - És la suma del multiplicador monetari i de l'efecte multiplicador de la despesa.

59. Segons el model d'oferta i demanda agregades, el PIB real necessàriament augmenta si
- els impostos pagats pels consumidors quan compren béns augmenten i les reserves obligatòries minven.
 - pugen les transferències a les famílies i s'aplica una operació de mercat oberta contractiva.
 - s'adopten polítiques d'oferta al mateix temps que cau la despesa pública.
 - Cap de les anteriors
60. Segons l'efecte expulsió,
- el canal de transmissió de la política monetària via taxa de canvi expulsa el canal que actua via taxa d'interès.
 - el principi de l'equivalència ricardiana no contradiu el principi de la neutralitat del diner però sí contradiu el monetarisme.
 - la despesa privada expulsa la despesa pública quan el govern monetitza el dèficit públic.
 - Cap de les anteriors
61. Fent servir l'equació quantitativa (amb valors absoluts o amb taxes), en quin cas és la taxa d'inflació més gran?
- La velocitat de circulació del diner cau un 2%, l'estoc monetari cau un 8% i el PIB real cau un 20%.
 - La velocitat del diner no canvia, l'estoc monetari puja un 5%, i el PIB real puja un 10%.
 - El PIB nominal augmenta un 5%, el PIB real roman constant i la velocitat del diner s'incrementa un 1%.
 - Velocitat del diner i estoc monetari no canvien i el PIB real es redueix un 8%.
62. L'efecte expulsió és una conseqüència adversa
- de l'existència de retards en la implementació de la regla de Taylor quan la corba de Phillips esdevé una política temporalment inconsistent.
 - de l'existència de sindicats.
 - d'una política fiscal finançada amb l'emissió de deute públic.
 - Cap de les anteriors
63. En el model d'oferta i demanda agregades, que podria contrarestar l'impacte negatiu sobre el PIB d'una recessió?
- Una revaluació, quan es tracta d'un sistema canviari amb taxa de canvi fixa.
 - Una política d'oferta contractiva
 - Una política monetària expansiva
 - Cap de les anteriors
64. Quin és un instrument de política fiscal?
- La taxa impositiva
 - La taxa d'atur
 - La taxa d'inflació
 - El coeficient de reserves
65. La regla de Taylor és
- una fórmula de càlcul del deflactor del PIB.
 - l'equació que defineix la taxa de canvi de paritat del poder adquisitiu.
 - la mateixa cosa que la llei d'Okun.
 - Cap de les anteriors
66. Una economia ha entrat en recessió. Una explicació que no depèn de quin dels dos esdeveniments és més important és que
- s'ha dut a terme una política d'oferta combinada amb una operació de mercat obert expansiva.
 - ha augmentat el nombre de consumidors i ha disminuït el nombre d'empreses.
 - l'economia ha perdut competitivitat al temps que una sequera ha fet augmentar el preu de l'energia elèctrica.
 - s'ha combinat una política monetària contractiva amb una política fiscal expansiva.
67. Un canal de transmissió de la política monetària
- actua a través de la despesa pública.
 - actua a través de la taxa (o tipus) de canvi.
 - actua a través de l'arbitratge triangular.
 - Cap de les anteriors
68. Què és previsible que desplaci la funció d'oferta agregada cap a la dreta i la de demanda agregada cap a l'esquerra?
- Una política d'oferta i una política monetària expansiva
 - El tancament d'empreses i una política fiscal contractiva
 - El tancament d'empreses i el col·lapse de la borsa
 - L'aplicació d'una política d'oferta i el col·lapse de la borsa
69. Una política fiscal contractiva pretén que
- augmenti l'estoc monetari i que disminueixi el coeficient de reserves obligatòries.
 - la taxa de canvi s'aprecii quan el sistema canviari adoptat és un de taxa de canvi fixa però ajustable.
 - es redueixi el PIB real estranger i augmenti la taxa d'atur estrangera.
 - Cap de les anteriors

70. En quin cas la funció de demanda agregada es desplaçaria segur cap a la dreta però la taxa d'inflació podria reduir-se?

- (a) S'aplica una política d'oferta al mateix temps que tanquen el 50% de totes les empreses.
- (b) S'implementa una política monetària expansiva i alhora una política fiscal contractiva.
- (c) S'executen simultàniament una política fiscal expansiva i una política d'oferta.
- (d) Cap de les anteriors

71. Quina afirmació és certa?

- (a) La corba de Phillips és la regla de Taylor quan taxa d'inflació i taxa d'interès coincideixen.
- (b) El deflactor del PIB indica com varien la producció agregada i, en particular, com varia el PIB.
- (c) En essència, la llei d'Okun relaciona PIB amb taxa d'atur.
- (d) La funció d'oferta agregada estableix una relació positiva entre taxa d'interès i taxa d'atur.

72. Quin és l'efecte previsible immediat sobre l'equilibri macroeconòmic de dur a terme una política fiscal expansiva i, al mateix temps, eliminar una política d'oferta que s'havia establert prèviament?

- (a) La taxa d'inflació disminueix mentre el PIB no es modifica.
- (b) El PIB podria romandre inalterat però la taxa d'inflació augmenta.
- (c) El PIB cau però no és possible determinar si la taxa d'inflació s'incrementa o es redueix.
- (d) Cap de les anteriors

73. La regla de Taylor

- (a) afirma que la paradoxa de Lucas es produeix quan la llei d'Okun coincideix amb la corba de Phillips en el tram no inflacionari de la funció d'oferta agregada.
- (b) és un cas particular del diagrama de Swan.
- (c) no és exemple de regla de política monetària.
- (d) Cap de les anteriors

74. La fal·làcia de la composició

- (a) també es coneix com tesi de la perversitat.
- (b) pot justificar l'opinió que certes mesures de política que funcionen bé en certs mercats podrien no funcionar bé per a tota l'economia
- (c) és un cas particular de la corba de Laffer.
- (d) Cap de les anteriors

75. Què desplaçaria les funcions d'oferta i demanda agregades en direccions oposades, si més no inicialment i en general?

- (a) Una política fiscal expansiva i l'augment del nombre d'empreses
- (b) Una política monetària contractiva i una política fiscal expansiva
- (c) Una política d'oferta i l'augment de la riquesa financera per la pujada de l'índex de la borsa
- (d) L'augment dels preus de l'energia per decret del govern i la depreciació de la moneda domèstica.

76. En quin cas la funció de demanda agregada es desplaçaria segur cap a l'esquerra però la taxa d'inflació podria incrementar-se?

- (a) S'aplica una política d'oferta al mateix temps que tanquen el 50% de totes les empreses.
- (b) S'implementa una política monetària expansiva i alhora una política fiscal contractiva.
- (c) S'executa una política fiscal contractiva i s'elimina una política d'oferta prèviament adoptada.
- (d) Cap de les anteriors

77. En el model d'oferta i demanda agregades, la taxa d'inflació necessàriament no varia si

- (a) l'IVA s'apuja i les reserves obligatòries augmenten.
- (b) augmenten les transferències i s'implementa una política monetària contractiva.
- (c) s'apliquen mesures de política d'oferta al temps que la despesa pública augmenta.
- (d) Cap de les anteriors

78. La llei de Goodhart

- (a) constitueix un exemple d'una regla de política.
- (b) és una manera de finançar el deute públic.
- (c) estableix límits al que es pot aconseguir mitjançant polítiques econòmiques.
- (d) està inversament relacionada amb l'equació de Fisher.

79. La proposició d'equivalència Ricardiana assenyala la possibilitat que es produeixin determinades limitacions en implementar

- (a) polítiques fiscals.
- (b) el diagrama de Swan quan es pretén assolir només l'equilibri intern i es permet l'incompliment de l'equilibri extern.
- (c) la regla de Taylor durant la fase contractiva del cicle econòmic.
- (d) Cap de les anteriors

80. L'expressió "economia de l'oferta" vol dir que
- el banc central ha d'oferir liquiditat.
 - el govern ha de proveir serveis públics.
 - l'oferta monetària és efectiu més dipòsits.
 - Cap de les anteriors
81. La deflació de demanda està causada per
- la teoria de la recessió de balanços.
 - un augment de la demanda de liquiditat.
 - una reducció de la demanda agregada.
 - Cap de les anteriors
82. Què desplaça les funcions d'oferta i demanda en el mateix sentit, almenys d'entrada i en general?
- Tenir més empreses quan cau la despesa pública
 - Combinar una política monetària contractiva amb una política fiscal expansiva
 - Una política d'oferta quan augmenta la riquesa financera per causa d'un boom de la borsa
 - Una pujada del preu de l'electricitat que té lloc quan es deprecia la moneda domèstica
83. Quina funció i en quin sentit s'ha de desplaçar per a contrarestar, amb una política monetària, l'efecte sobre la taxa d'inflació provocat per una contracció de la funció d'oferta agregada?
- Funció de demanda agregada, cap a la dreta.
 - Funció de demanda agregada, cap a l'esquerra.
 - Funció d'oferta agregada, cap a l'esquerra.
 - Cap de les anteriors
84. Una política monetària contractiva pretén
- augmentar la taxa d'interès.
 - reduir el dèficit públic.
 - reduir la taxa d'atur.
 - Cap de les anteriors
85. Què causa necessàriament una operació de mercat obert contractiva quan les empreses emeten actius financers per a finançar noves factories?
- Una reducció de la taxa d'interès
 - Una caiguda del volum de liquiditat
 - Un augment de la taxa d'interès
 - Cap de les anteriors
86. El retard d'efectivitat d'una política econòmica
- es produeix quan el banc central adopta una regla de Taylor.
 - és una conseqüència directa de la regla bàsica de política econòmica.
 - succeeix només quan la mesura és temporalment inconsistent.
 - Cap de les anteriors
87. En el model OA-DA, el PIB ha crescut però la taxa d'inflació no ha variat. Una possible explicació
- és que els consumidors s'han empobrit.
 - és que el preu internacional del petroli ha pujat.
 - és que l'IVA que paguen els consumidors s'ha reduït i l'economia es manté en el tram no inflacionari de la funció d'oferta agregada.
 - Cap de les anteriors
88. Quina combinació de polítiques no causa un efecte indeterminat sobre el PIB?
- Fiscal expansiva i monetària contractiva
 - Monetària expansiva i d'oferta
 - Fiscal contractiva i monetària contractiva
 - Cap de les anteriors
89. La funció OA pateix un xoc advers. Què retorna l'equilibri macroeconòmic a l'estat inicial?
- Aplicar una política fiscal expansiva
 - Aplicar una política fiscal contractiva
 - Aplicar una política monetària contractiva
 - Cap de les anteriors
90. Quina mesura no és una política de demanda?
- Una operació de mercat obert
 - Una programa de formació per a millorar les habilitats dels aturats
 - Una retallada del subsidi d'atur
 - Una puja dels impostos pagats pels consumidors
91. Monetitzar el deute públic significa que
- pugen ara els impostos i es retallen en el futur.
 - el banc central aplica una política fiscal expansiva.
 - el banc central aplica una política monetària contractiva.
 - Cap de les anteriors
92. Quina combinació de polítiques fa variar el PIB real en el mateix sentit?
- Política fiscal expansiva i monetària contractiva
 - Política monetària expansiva i política d'oferta
 - Política d'oferta i política fiscal contractiva
 - Cap de les anteriors
93. La taxa d'inflació ha augmentat i la taxa d'interès ha disminuït. Què no ho podria explicar?
- Es combina una política monetària expansiva amb una política fiscal contractiva.
 - 50% de les empreses i 50% dels bancs tanquen.
 - El banc central compra massivament actius financers i el govern redueix la despesa pública.
 - Cap de les anteriors